Ч. 161. Середа 31 (18) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зло651женем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИІ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ческо німецкої угоди.— Положене в Альбанії.— Німецкий голос про події в Туреччині.

В політичних кругах обох сторін, ческої і німецкої, згідно стверджують, що перерва в угодових переговорах наступила виключно з технічних причин. Причиною приспішування переговорів була надія, що удасть ся в угодових працях поступити так далеко, щоби скликати літну сесию ческого сойму. Коли-ж осягнене сеї цїли показало ся неможливим, дальше веденє переговорів серед лїтної спеки, при утомі участників, показало ся невлаcтивим. Думка про перерву виринула найперше у Нїмців. Чехи і намістник кн. Тун якийсь час спротивляли ся їй, однако вкінци і они згодили ся на неї.

Найбільше трудностий справляли в послідних днях два питаня: про урядову мову в Празї і про урядову мову в ц. к. почтових урядах. Щоби улекшити рішене в тих двох справах, вибрано окремий „комітет шести“, до якого входять: з ческої сторони Крамарж, Кернер і Вісковский, з німецкої Бахман, Родлєр і Шрайнер. Сей конітет має вже з початком вересня розпочати наради, щоби приготовити материял для дальших переговорів, які розпічнуть ся в половині вересня.

Коли угода буде доведена до кінця, годі знати. Найновійша гадка є, що при успішности переговорів ческий сойм міг бути скликаний не швидше як в половині жовтня.

В тих політичних кругах обох сторін, що беруть участь в переговорах, розбирає ся тепер питане, чи аґітация радикальних елементів не пошкодить угодовому настроєви, який панує тепер в суспільности. Отже констатують, що елементи, справдї непримиримі в обох національних таборах творять незначну меншість. Є се по ческій стороні партия ческого державного права, а по німецкій всенїмцї з-під прапора пос. Вольфа. Ческа партия національних социялістів, яка творить поважну силу в ческій суспільности, має аґітувати против угоди тільки в тій цїли, щоби не дати себе перелїцитувати радикальнїйшим елементам, але сподївають ся, що она до зруйнованя угоди руки не приложить. Щоби протидїлати згаданій аґітациї радикальних елементів, і ческі і німецкі участники переговорів мають видати мемориял з поясненем дотеперішного ходу переговорів.

З приводу перерви переговорів праса нотує кілька цікавих цифр, які ілюструють угодову працю. Ся праця вела ся передовсім в національній комісиї, а також в комісиї фінансовій і шкільній, при чім згадати треба, що ті комісиї дїлять ся на ріжні відділи. І так національно політична комісия відбула 4 пленарні засїданя, виділ працї тої комісиї 19 засїдань, 9-членний комітет для зміни виборчої ординациї 9 засїдань, 7-членний комітет для зміни краєвого статута 5 засїдань, комітет для урядової мови в автономних інституциях 6 засїдань. Разом національно-політична комісия і єї відділи відбули 43 засїдань, не вчисляючи сюди численних нарад окремих членів в намістництві. Шкільна комісия відбула 3 пленарні засїданя, а 3-членний комітет референтів сеї комісиї відбув також 3 засїданя. Фінансова комісия відбула 4 пленарні засїданя, а 9-членний комітет сеї комісиї два засїданя.

Положенє в Альбанії дальше грізне, революціонери приготовані на скрайні можливости, а робота правительства серед таких обставин не принесе мабуть нїякого успіху. Найкрасшим доказом, що Альбанцї не вірять в успіх царгородскої комісиї є се, що ворохобники убили Мазбара, валї Косова, та зєднали для революциї 13 баталіонів турецкого войска, котре злучило ся з альбаньскими ворохобниками на Косовім поли. Рівночасно Альбанцї спалили в околици Моші всї жандармскі та войскові вартівнї. Проводир альбаньского руху Іса Болетінац вербує горячково нові ряди ворохобників та відсилає їх до другого головного центра революциї Митровиці. Ситуация в Митровици, а головно в пристинї тим більше кри-

---

2)

ПОРУЧНИК.

(З польского — Е. Оржешкової).

(Дальше).

Були се люди зовсїм до себе неподібні. Сотник козацкий, стрункої постави, уродливий молодець зі смаглявим лицем і кручим волосам полудневця, рухи мав спокійні і уста найчастїйше мовчаливі, деколи під чорним вусом іронічно усьміхнені або скривлені з нуди. Огнисте єго око відривало ся часто від переглядaних місць і предметів, а бігло туди, де пересунула ся одіж жінки, особливо туди, де коло сивої женщини в чорній одежі показувала ся гарна біла дівчина зі сльозами в непорушних спокійних сивих очах.

Старший ранґою і віком проводир роти, вже може сороклітний, досить високий, але плечистий і отяжілий, з грубими членами тїла, з грубим, але досить правильним лицем, білявий, з чолом білїйшим від поличків обгорілих і румяних, оказував в рухах, мові, в видаваню розказів так гнївну загонистість і так голосну запопадливість, рухливу, завзяту, що здавало ся, що хвилями попадає в помішанє. Були хвилї, що власними руками виривав замки від предметів, рукоятю шаблї обпукував помости і стіни, бігав, кидав собою, кричав, видаючи щораз нові, острійші розкази, а сиві єго очи під рудими бровами набирали блудного неспокою і полисків. Часто також неспокійні єго очи з виразом нїмого питаня затоплювали ся в байдужности і деколи іронїчнім або знудженім лици єго молодого товариша. Здавало ся, що кличуть до сего лиця: Чи видиш? Чи бачиш? Дивись, роблю всьо, чого треба, більше як треба, більше ніж ти робиш.... я вірний службі... завзятий!

На обійстю розлягав ся, а радше серед гамору розтабореного войска, як грім покотив ся вибух криків і сьміхів. Молодий господар дому, поглянув крізь вікно і звернув ся до поручників.

— Панове—сказав—вояки виносять бочки з горівкою зі складу...

— Так щож? — з погірдливим поглядом на бесїдника, запитав остро сотнкк.

Молодець відповів:

— Попють ся, а люди пяні палять і забивають.

Застановили ся на хвилю мовчки, потім з уст козака випало слово:

— „Пусть!“

Але сим разом на лици загонистого і крикливого капітана промайнув вираз ваганя і непевности. Майже до уха кинув товаришеви питанє:

— Як думаєте?.. Заборонити?.. Може бути там „плохо“...

Показав пальцем в сторону, де за вікнами виднів ліс.

Козак з усьміхом на червоних устах відказав:

— „Пусть пют! — Молодцами станут!“

За лїсом мусїло вже сходити сонце, бо над рожевою смугою поранної зорі вистрілило на погідне небо кілька смуг золотого сьвітла. Ревізия дому була скінчена, лишав ся розлогий город, в котрім ще більше, як в тїсних стїнах могли укривати ся річи і люди. Поручники зі значним числом вояків двоякого оружя удалили ся до городу; в комнатах дому запанувала сваволя.

З криками і сьміхом вояки випорожнювали знаряди і начиня, зміст їх укривали в одежі або викидали з лоскотом через вікна на цьвіти і трави, що окружали дім. Тепер майже всї ті грубі уста щось їли або пили і руки всїх були чинні, розмахані, змагаючі ся між собою, випружені або затиснені. Серед тяжкого стуку ніг розлягав ся лоскіт і бряк ломаних річий, розбиваних серед сьміху і криків відзивали ся погані слова корчемних проклонів і лайки.

Тревало се досить довго; потім комнати опустїли, а зате на обійстю змагав ся щораз крикливійший і свобіднїйший гамір. Чути було, що серед натовпу починають звичаї і дисципліна рвати ся, що якась внутрішна, непогамована сила гасить первень людскости а вливає в товпу зьвірство. Було дві сили: палючий легкі напиток і розярене на вид чорного

гична, що правительство виключує провідників революциї від переговорів та хоче дати Альбанцям лиш частинні уступки. Се розлюбило до крайности. Они рішили бороти ся до послідної каплї каплї крови, а головно недопустити в глубину краю турецких войск, бо під охороною хоче албаньска комисия вести переговори. Як доносять найновійші депеші, обсадили Албанцї важний гірский перехід Качанїк, аби тут здержати турецку армію в єї поході до Пристини та обсадили всї важнійші стратеґічні позициї в околици Пристини. В Дяковій прилучили ся до ворохобників 1 і 25 бриґади турецкої армії.

Альбаньска комисия годить ся вже на всї жаданя Альбанців, годить ся навіть на полишенє їм оружия, не хоче лише дати запоруки на те, що албаньскі полки будуть стояти в европейских вілєтах. А о те головно Альбанцям розходить ся і від того они не відступлять тим більше, що чують за свою силу. Очевидно, що без уступок з одної і другої сторони не прийде до порозуміня. З загального заколоту користають принагідні аґітатори та взивають населенє, аби не платило ніяких податків. Мимо того албаньскі нотаблї, котрі приїхали до Скопліє на переговори з албаньскою комисиєю, висловляють надію, що дасть успокоїти ворохобників та привести нормальні відносини в Албанії.

Про послідні події в турецкій державі пише Nordd. Allg. Ztg. так: Бажаємо аби удало ся полагодити непорозуміня, котрі через продовженє і поширенє можуть молодій Туреччинї принести поважні трудности. Як раз приняли на себе задачу приверненя спокою і порядку люди, котрі мають повагу в Туреччині, а також за границею добре знані. Коли розходить ся о основний напрям нового кабінету в справі заграничної політики, то називають єго симпатичним до Анґлії. Не маємо приводу до висновуваня з того неприхильних конклюзий для Німеччини, як то декуди зроблено. Ті, що мають такі погляди, вийшли з заложеня, що межи Німеччиною а Великою Британією є противеньства у всхідній політициї; того не можна поперти фактами. З окрема що-до справи заключеня мира та важних внутрішних справ; котрі в першій мірі входять в рахубу, то всї приятелї турецкої держави мусять мати спільне і рівне бажанє, аби Туреччина освободила себе з перепон, що спиняють єї мировий розвій.

Новинки.

Львів, 30 липня 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував повітовими судиями судиїв: В. Старушкевича в Березові до Бурштина, Г. Ружичку в Підволочисках до Обертина, др. С. Ґерстмана-Шапровского з Галича до Монастириск, К. Терликовского в Дрогобичи, П. Поля в Сокали, Евг. Стрийского в Бучачи, М. Ріпецкого в Цішанові, К. Мілашевского в Зборові, К. Губля в Добромили, С. Якубовского в Сяноку, Е. Топольницкого в Товмачи, А. Кесовского в Дрогобичи; вкінци іменував заступниками держ. прокуратора судиїв: С Зубрицкого в Тернополи, Л. Шеховича в Стрию, Е. Ояка в Золочеві, Т. Юркевича в Перемишли і Б. Музику в Тернополи.

— **Перенесеня.** П. Міністер судівництва переніс повітових судиїв: В. Фелїкса з Березова до Львова, З. Бухельга з Сокаля до Станиславова, Й. Величка в Бучача до Стрия, І. Константиновича з Яблонова до Львова, Ф. Найбира з Бурштина до Делятина, Е. Янкевича зі Зборова до Тернополя, Р. Кроґулецкого з Товмача до Перемишля, М. Іванусу з Чорткова до Золочева і Г. Месгрера з Мостиск до Львова, а заступника державного прокуратора дра Голобута з Тернополя до Львова.

— **Комісарият** середмістя у Львові, що містив ся доси при ул. Стрілецкій, переніс свої бюра до дому при улици Валовій ч. 29.

— **Конкурс** на посаду двох місць учителїв при 4-кл. народній школї ОО. Василиян в Дрогобичи з платнею 77 К місячно. Убігати ся можуть учителї з іспитом для шкіл народних. Зголошеня висилати на адресу: Ігуменат ОО. Василиян в Дрогобичи.

— **Нові 1-клясові школи** зорґанізувала кр Рада шкільна між иншими в Тростянци, жидачівского округа, в Складі Сільнім, перемиского і в Лагодові перемишлянського округа.

— **Складки** на воздушну фльоту в Австриї дали такий успішний вислїд, що імовірно вже в найкоротшім часї можна буде приступити до будови одного літака. Місто Маріенбад вислало до Міністерства війни просьбу, щоби з огляду на се, що там покінчено вже складки, новий літак одержав назву „Маріенбад“.

— **Наукова виправа.** З Швайцарского Берна пишуть, що з Цириху вирушила швайцарска виправа, зложена з 35 ботаніків, зоольоґів і ґеоґрафів під проводом проф. Ріклї, в цїли природничо-наукових розслїдів на Кавказї.

† **Померли:** Мариян Юзичиньский, б. почтмайстер і властитель реальности, в Стрию 28 с.м. в 67-ім роцї житя; — о. Антін Барнович, парох в Жукові, сяніцкого деканата, дня 28 с. м., в 52 роцї житя, а 26-ім сьвященьства. В. е п!

— **Цїсарский дарунок.** Є. В. Цїсар дарував надпоручникови Бляшке, звістному летунови котрий здобув другу нагороду підчас воздушних перегонів Берлин-Відень, 25.000 корон

лїса. Колиб се було отверте поле, ясне, всїми бачене і знане! Але ся тайна стїна, ся загадка, сї незнані дороги серед смерти невидимо при чаєної серед мрачної тїни, в гущавинї для ока незрозумілої. Скоботало се груди і запалювало мозки, захмелені міцно горівкою.

Сонце війшло зза лїса і стануло над ним погідним золотим кружком.

Часть обійстя займав натовп коний запряжених до возів.

Денеде під старими липами і тополями зложена зброя творила вал наїжений острим вістрєм. Лучі сонця весело скакали по поверхни баґнетів і збиточно моргали в очах карабінових люф.

На травниках і кльомбах з цьвітами сонце вибілювало до сніжної чистоти сорочки вояків, котрі розібрані з мундурів більшими або меншими гуртками облягали кітли, в котрих варила ся страва і високі бочки з горівкою. З кітлів бухали великі клуби пари, а бочки своєю вонею гасили запах ясменю і резед.

Серед цвитучих корчів ясменю і рож веселкою сияли рештки порозбиваного скла і кришталу. Множество рук підносило до уст повне напитку начиня, аби кинути єго потім на подоптану траву і цьвіти, де дороге і різьблене розбивало ся роями хрустальних искор.

Розбурханим, блискучим озером, повним грізних сумерків, над котрим виносили ся свавільні погрози і оклики, представляло ся обійсте, широко розложене перед низьким, довгим, білим двором з широко поотвиранпми дверми і вікнами і показуючими комнати знищені, повні жовтої куряви і не до пізнаня знищених форм зруйнованих предметів.

А на ґанку...

Спертий на один стовп ґанку, стояв молодий господар серед вояків, котрі держали карабіни з наїженими баґнетами. Поставлені на вартї окружили сего, до якого пхали їх темні інстинкти, пробуджені в хвили небезпеки і обуреня. Випитий напиток закрасив їх лиця і розярував очи під грізними бровами і чолом. З уст лили ся слова погрози, проклонів і лайки, щораз голоснїйшої і грубшої. І серед щораз більших розмахів рамен, щораз скорше поруш али ся баґнети.

Стрункий молодець стояв серед тої грізної товпи непорушно з безборонними руками, зложеними навхрест на слабій груди, зі спущеним в землю зором. Жмінка мягкого волося спадала на блїде чоло і кропля крови виступила на тонкі уста, прикушені в муках. На муку єго зливали ся ріжні чувства. Очи горіли під спущеними повіками гнівом, тим страшнїйшим, бо німим, бо змушений до мовчаня своєю немочею і безборонностию. Дві, все до него продираючі ся і все відпихані женщини, були єго тревогою, тою шаленою, що розтирає очи, а всю кров гонить до серця, до ніг і кидає єго в дрожанє.

Коли щораз більше звужало ся і зміцьновало ся коло вояків коло молодця, сива женщина в чорній сукни з надлюдским зусилєм передерла ся до сипа, а відпихана, не могла обняти єго раменами, простягала їх за ним, наче дрожачі крила, котрі або опадали під нахибним штурканєм в долину, або підносили ся знову, а уста, торгані конвульсийним страхом шептали лише одно, все одно слово: — Змилуйте ся! Змилуйте ся! Змилуйте ся!

Нараз переравливим голосом крикнула:

— Убивають!

Бо кілька вже баґнетів вістрями звернуло ся в груди і схрещені руки молодця.

Але в сій хвили гарна дївчина, в білій поранній одежи, висока і сильна, перетиснула ся через лїс узброєних рамен і обома руками відтручуючи убийчу збрую відсунула єї від груди брата. Не могла би сего доконати, але розсипане від голови до колїн, недбало перед тим звязане волосе а з широких рукавів висунули ся рамена білі мов мармор. Кілька грубих голосів засьміяло ся і закричало:

— Ех, красотка! Бєленькая! Прелесть какая! Паґоді! Дістане ся і тобі! Атступісь а то поцелую!

Тоді стало ся щось надзвичайного. Сива женщина в чорній одежі, як птах злетіла з ґанку і бігла через обійстє до городу з розпростертими раменами з лицем білим мов хуста, з одностайним, щораз голоснїйшим криком:

— Де капітан! Де капітан!

Перед єї криком розступали ся або втїкали з дороги пяні громади людий і станула она при входї до городу перед двома поручниками, що надійшли, сплетеними руками на грудях повтаряла все і все:

— Пане капітане! Мої дїти! Мої дїти!

Тепер і они здалека побачили. Розпалені напитком і пристрасні лиця вояків, вістря баґнетів з усїх сторон звернені на опертого о стовп молодця, гарна дївчина, розмерване золоте волосє пручала ся в раменах покритих рукавами мундуру.

Двоє ріжних людий, два ріжні чувства!

По смаглявім лици козацкого сотника промайнула лискавка усьміхів свавільних і жорстоких, червоні уста недбало промовили до товариша:

— Нічево сєбє баришня! Стоїт рускаво салдата!

Але проводир роти не слухав тих слів.

Широкі єго рамена задрожали а кров филею ударила до єго білїйшого чола від поличків.

— Ех! чорт вазьмі! Напілісь! Нещастє будеть! — закликав і з лицем на котрім боров ся гнів і страх приспішив кроку. Приспішував єго все, аж почав бічи, прибігши до ґанку заревів. Бо ревінє було се, а не крик, був се грім голосу видертий з грудий, град слів гремучих і грізних. Одною рукою витягаючи до половини меч, другою показуючи на обійстє:

— Проч! проч! проч! до возів! до коний! Лагодити ся до відїзду!

Хвиля, дві хвилї і рундук опустів. По лици капітана стїкали струї поту, обтирав їх хусткою, бурмотів незрозумілі лайки і проклони. Зворушенє, якого дізнав і зусилє якого доконав, мусїло бути велике!

(Дальше буде).

в цїли доповненя кавциї, потрібної єму до одержаня зізволеня на заключенє подружа зі своєю нареченою, панною Чакай, котра не мала відповідного віна. Тому, що Бляшке має зістати незабаром капітаном, тож потрібна буде кавция в висоті 60.000 корон. Бляшке заробив собі лише 35.000 корон своїми перегонами, а решту доповнив Цїсар.

— **Щедрий дар на санаторию для української академічної молодежи в Підлютім.** П. Касиян Лещишак, директор каси „Поміч" в Теребовлї, деклярував 500 К на санаторию в Підлютім з того приводу, що академічний хор „Бандурист" взяв участь в торжестві посьвяченя нового дому каси дня 21 липня, котрої одним з основників є п. Лещишак.

— **Суспендованє адвоката.** Адвоката дра Шраттера, засудженого недавно у Львові за злочин вимушеня в голосній справі кілька мілїонової спадщини по ґр. Воляньскім на півтора року вязниці, усунула дисциплїнарна рада львівскої адвокатскої палати від урядованя. На випадок, коли найвисший трибунал затвердить присуд, то д-рови Шраттерови відбере ся зовсім титул адвоката.

— **Нещастні пригоди.** З Відня доносять, що при будові дороги в Кальдонаццо на Монте Говер вибух екразитовий набій. Капітан Шмедес і стрілець Ніколюзі тяжко ранені, а вояк Бехер згинув. — В околици Тоблях ударив грім в дерево, під яким схоронила ся була одна селяньска родина. Три особи убиті. — В північній Америцї був хмаролом. В західній Пенсильванії, в східнім Огайо і західній Вірджінії згинуло много осіб. Шкоди величезні. — З Ліми, в Перу доносять, що місто Піюза знищене землетрясенєм. Много осіб погибло.— Онигди завалив ся при копаню підвалин при ул. Клепарівскій у Львові мур сусїдної камениці. Кільком робітникам, занятим при копаню вдало ся за вчасу утечи; робітник Максим Ґура зі Щирця згинув, Дмитро Лисак має зломану праву ногу, а Андрій Мацарский стратив обі ноги.

— **Убитий над гробом батька.** З Реки доносять про таку подію підчас похорону купця Періявого. Коли по відправленю молебнів, спускано домовину до ями, оден з двох синів помершого купця стрілив чотири рази з револьвера до свого брата і покалїчив єго смертельно. Причиною сего страшного вчинку була спадщина. Именно батько виключив одного сина від спадку, за що другий пімстив ся на братї.

— **Корабельна катастрофа на Чорнім мори.** З Одеси доносять, що на Чорнім мори зударили ся і розбили два кораблї: „Патьомкін" і „Аскольд". „Патьомкін" розбитий майже на дві половини. На сім кораблї згинуло двох подорожних, а крім сего кількох тяжко покалїчило ся.

— **Найважнїйші постанови нового войскового закона** є отсї: Обовязок войскової служби є загальний і мусить бути сповнений особисто. Добровільно можна вступити до войска по укінченю 17 року житя. Час презенцийної служби в армії і обох кравих оборонах з виїмком кінноти і кінної артилєриї виносить 2 роки, а відтак 10 лїт в резерві; в кінноті і артилєриї треває презенцийна служба 3 роки, відтак 7 лїт резерви. Служба запасових резервістів треває 12 лїт. В маринарці треває презенцийна служба 4 роки, в резерві 5 і в морскій обороні 3 роки. Важна є постанова нового закона, на основі котрої войскова служба може бути відложена тим пописовим, котрі занятї приготовленєм до якогось фаху, викінченєм якогось твору штуки або промислу, а для котрих перерва в студиях була би великою стратою. Таке відроченє може сягати до дня 1 жовтня того року, в котрім пописовий кінчить 24 рік житя.

— **Забезпеченє українських приватних урядників.** В цїли забезпеченя учителів українських приватних шкіль скликав Краєвий Шкільний Союз анкету в половині біжучого місяця. В анкеті взяли участь пп.: др. Лукіянович з Вижницї, Волод. Лаврівский зі Стрия, Осип Кузьмич, дир. Могильницкий, Ярослав Колтунюк, проф. Сальо та Семен Демидчук зі Львова. По обговореню закона з 1907 р., який заводить примусове обезпеченє з днем 1 січня 1909 р. для всїх приватних урядників в державнім пенсийнім заведеню, зглядно в якім небудь заступничім приватнім заведеню, виринула гадка заснованя українського заступаючого інститута, на взір того рода інститутів у инших народів. Анкета поручила Краєвому Шкільному Союзови запросити по одному представителеви українських центральних інститýций та Союзів з Галичини і Буковини на початок серпня на нараду, на якій буде дефінїтивно порішено, чи заложенє українського заступаючого пенсийного товариства є можливе.

— **Тов. „Бурса ім. сьв. о. Николая"** в Перемишли прийме до „Ґімназияльного Інститута" 120—150 учеників. Цїна 30—50 К На II версї Інститута одержать питомцї в числї около 50, вигідніише поміщене за оплатою 50 К. На I поверсї і в партері буде заведений лад бурсацкий (спальнї і салї до науки спільно) і тут буде платити ся 30—40 К. Харч і опіка, особливо поміч в науцї для всїх однакі. З огляду на недостачу відповідних станций в Перемишли має Виділ вже тепер значне число зголошень. Поданя треба вносити зараз, а найдальше до 20 серпня с. р. до Дирекциї ц. к. ґімназиї з рускою мовою викладною в Перемишлї. Виділ.

— **З зелїзниці.** „Gazeta Lwowska" з дня 26 липня с. р. оповіщує публичне розписанє достави материялів деревляних для ц. к. дирекциї зелїзниць державних у Львові на рік 1913. Дотичні оферти споряджені на приписаних формулярах на дубове дерево до мостів (Eichen - Brückenhölzer), на дубові підклади до зворотниць (Eichen - Extrahölzer) і звичайні пороги зелїзничі (Oberbauschwellen) мають бути подані найпізнїйше до дня 16 серпня с. р. до 12 години в полудне, а оферти на доставу прочих материялів деревляних для консервациї зелїзниць, материялів деревляних для варштатів і ріжних артикулів деревляних мають бути внесені окремо найпізнїйше до дня 10 вересня с. р. до 12 години в полудне до п. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Загальні і особливі условія достави як також викази запотребованя і інші прилоги можна переглянути в відділах III і IV згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, де також за попереднім заплаченєм одної корони в касі дирекцийній такі условія вістануть видані.

Телєґрами.

Відень 30 липня. Льорд майор Льондона запросив представительство міст Відня, Праги і Ішлю в гостину до Льондона.

Карльсбад 30 липня. Король Фердинанд болгарский приїхав сюди.

Токіо 30 липня. Мікадо помер вчера.

Цетинїє 30 липня. Приватні депеші доносять, що Малісори напали на відділ турецкого войска, з котрим звели дуже кроваву борбу. Малїсори одержали підкріпленя і окружили войско турецке, яке опинило ся в дуже невідраднім положеню.

Константинополь 30 липня. Президент відчитав в палатї послів телєґрами від бурмістрів і визначних горожан, протестуючі против аґітациї серед войскової лїґи за розвязанєм палати.

Константинополь 30 липня. Цензуру телєґрамів войскових і цивільних знесень.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил кладин і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видання.** — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поізди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).